

CIG**Boletín
Sindical**

Nº 96 - 2026

www.cig.gal

Por unha Galiza ceibe e sen explotación

25 de Xullo, Día da Patria

A clase traballadora galega pola soberanía nacional e a xustiza social

Camiño do Día da Patria Galega, chamamos a clase traballadora galega a participar en todas as mobilizacións convocadas ao logo deste mes, pero de forma especial as previstas en Compostela para o sábado 25 de Xullo.

Desde a CIG, no que levamos de ano, promovemos numerosas folgas e mobilizacións nas que a clase traballadora galega estamos protagonizando loitas importantes na defensa dos nosos dereitos; como clase traballadora, pero tamén, como nación, como pobo que queremos decidir sobre os nosos recursos, o noso desenvolvemento, as nosas condicións laborais e salariais. Loitas pola igualdade real, por ter máis dereitos sociais, por revitalizar o noso idioma, porque o galego é lingua vital.

Todas estas reivindicacións están postas en relación ao marco económico, político e social no que damos a loita na que estamos en cada momento, sexa por convenios colectivos xustos, por ter postos de traballo con salarios dignos, por ter mellores servizos públicos ou polo dereito a ter unha vivenda digna xa.

Temos que ter presente en todo momento que as nosas loitas non son só a reivindicación de melloras económicas, laborais e salariais. O noso obxectivo é resolver no inmediato reivindicacións, pero enmarcado nun proceso de acumulación de forzas, de facer poder sindical para tamén construír poder popular. Á hora de discutir o rumbo da sociedade é decisivo

25 DE XULLO
DÍA DA PATRIA GALEGA

**A CLASE TRABALLADORA GALEGA
POLA SOBERANÍA NACIONAL**

CIG

acumular forza social para confrontar contra un sistema que impón unha relación de dependencia económica e política de Galiza consagrada na Constitución española e no Estatuto de Autonomía.

Galiza é unha nación cunha realidade económica, produtiva e social propia, polo que debemos contar cun ámbito galego propio de negociación colectiva, de regulación das condicións de traballo e de protagonismo da clase traballadora nas decisións que afectan ao noso futuro.

Por ese motivo, as nosas reivindicacións laborais, para conquistalas, vanse transformando en reivindicación nacional, porque a defensa do traballo é tamén a defensa da capa-

cidade de decisión de Galiza e de ter un Marco Galego de Relacións Laborais.

No último Congreso reafirmamos, e actualizamos, que a CIG somos un sindicato comprometido na transformación social de Galiza que aposta por facer fronte común con todas as loitas e con todo o tecido social disposto a reunir forzas e reivindicacións. Tecer alianzas nunha axenda galega ante a realidade que temos en Galiza para avanzar en dereitos, igualdade, xustiza e benestar social.

O sindicalismo nacionalista, a CIG, somos a expresión da autoorganización da clase obreira galega en chave nacional, que responde a unha necesidade material e que ten a ver cos nosos dereitos e condicións de vida. Se as principais decisións

económicas, industriais, enerxéticas, laborais, salariais ou de investimento se adoptan fóra do país, a capacidade efectiva da clase traballadora galega para defender os seus intereses vese necesariamente limitada.

Estamos metidos de cheo nunhas loitas que se dan nun contexto marcado pola deslocalización produtiva, pola concentración das decisións económicas en centros de poder alleos á realidade galega e pola crecente perda de capacidade de decisión, pero a reivindicación da soberanía non perde actualidade: gaña relevancia como ferramenta para defender o emprego, a industria, os servizos públicos e unhas condicións de vida dignas para a maioría social do país. **Segue →**

A precariedade laboral e o retroceso social imposto polas permanentes políticas neoliberais aprobadas polos gobernos de quenda, ten como aliado o diálogo social, que o sindicalismo español defende con entusiasmo e devoción, mentres branquean medidas que só benefician o capital.

Levan adiante toda unha liña antidemocrática de actuación no que esta alianza, española e do capital, está entregada en manter este sistema, en reforzar a negación da realidade plurinacional do Estado, garantir a unidade do mercado español, recentralizar as relacións laborais

e impoñer novos convenios colectivos estatais que desmantelan os convenios colectivos galegos e provinciais.

Polo tanto, é preciso conquistar os instrumentos de poder necesarios para que a maioría social de Galiza poidamos decidir soberanamente o noso futuro e construír un modelo económico e social ao servizo do país.

Temos presente que as reivindicacións feitas para Galiza de ter plena capacidade de decidir libremente para avanzar socialmente e gañar dereitos son tamén unha expresión de solidariedade internacionalista que chama por unhas novas relacións

internacionais sen explotación, sen guerras nin dependencias, fundamentadas no dereito de autodeterminación, no respecto á soberanía económica e política dos pobos e nacións. Urxe un mundo construído desde a xustiza, a cooperación, a igualdade e a paz.

Vivimos tempos de compromiso, mobilización e folga para gañar as loitas que temos por diante, para irmos construíndo poder popular co que avanzar neste proceso, porque está en xogo que poidamos vivir e traballar dignamente na nosa Terra todas as persoas galegas de nacemento ou de orixe migrante que veñen ao noso país facer a súa vida; porque todas e todos debemos estar xuntos nas loitas para ter máis dereitos, para ter os mesmos dereitos.

Vivimos tempos de compromiso, mobilización e folga para gañar as loitas que temos por diante.

Defender os dereitos non é delito A CIG demanda a inmediata derogación da Lei Mordaza

A CIG convoca para o vindeiro mércores, día 8 de xullo, concentracións simultáneas ás 11:00 horas nas catro cabeceiras de provincia: diante da Delegación do Goberno na Coruña e das subdelegacións do Goberno en Lugo, Ourense e Pontevedra. Mobilizacións coas que quere denunciar a aplicación da Lei Mordaza, os numerosos expedientes sancionadores abertos ao seu abeiro e os excesos na actuación da autoridade gubernativa, da Policía Nacional e da Garda Civil.

A central sindical considera abusiva a presenza e participación dos dispositivos policiais en todo tipo de manifestacións, concentracións e accións reivindicativas, nomeadamente nas de carácter laboral e social.

Clama contra as identificacións arbitrarias, as sancións administrativas e os procedementos xudiciais, prácticas que preten den desmobilizar e silenciar a resposta social fronte ás situacións de inxustiza e á defensa dos dereitos laborais e sociais.

Considera absolutamente inaceptábel que o exercicio de dereitos fundamentais como a liberdade de expresión, de reunión e de manifestación

sexa obxecto de persecución. Esta deriva represiva ten un dos seus principais instrumentos na Lei Orgánica de Protección da Seguridade Cidadá, máis coñecida como Lei Mordaza, aprobada polo Partido Popular e que, malia os compromisos adquiridos, segue sen ser derogada polo actual Executivo de PSOE-Sumar.

A central sindical denuncia a absoluta incapacidade e a falta de vontade política do Goberno español para cumprir coa súa promesa de derogar esta norma. Considera que, lonxe de avanzar na recuperación de dereitos democráticos, se mantén en vigor un marco legal que permite sancionar a protesta, limitar a acción sindical e reprimir a mobilización social.

Por iso chama a participar nestas mobilizacións para exigir a derogación da Lei Mordaza e reafirma o seu compromiso coa defensa dos dereitos e das liberdades públicas.

A loita dá froitos: o metal da Coruña conquista un convenio histórico en dereitos e salarios

O luns 29 de xuño, as asembleas de persoas traballadoras convocadas pola CIG na Coruña, Ferrol e Compostela aprobaban por amplísima maioría o preacordo de convenio asinado pola patronal do metal e a representación social ao acadar os principais obxectivos marcados polo sector para esta negociación.

Lograr este acordo só foi posíbel grazas á firme determinación do persoal que acreditou na folga como único camiño para mellorar as súas condicións laborais e entendeu ás claras que sen conflito non hai avances nos dereitos. A unidade e a contundente resposta do persoal nos centros de traballo e nas rúas durante oito xornadas de folga permitiu rachar co inmobilismo da patronal, obrigándoa a pór enriba da mesa propostas acordadas coas demandas sociais.

“Este conflito é un exemplo de unidade, forza e dignidade para o conxunto da clase traballadora galega”, asevera CIG-Industria, quen destaca que a través da loita o sector acadou un dos mellores convenios da súa historia.

Durante a vixencia do convenio (2026-2029) aplicarase un incremento

do 5% para o ano 2026, do 3% para 2027 e 2028 e do 4% para o ano 2029, coa garantía de mantemento do poder adquisitivo ao incluír unha cláusula de revisión anual ao IPC con efectos retroactivos a 1 de xaneiro.

Melloras substanciais

Conséguese avanzar na loita contra a precariedade, aspecto fundamental nesta negociación, fixándose por convenio un mínimo do 75% do cadro de persoal indefinido; limitar a contratación a través de ETT; garantir a aplicación do convenio de siderometal ás persoas contratadas por esta vía;

ou ampliar o dereito de subrogación a novas actividades.

Un salto significativo supón o novo artigo para regular a contratación fixa discontinua que asegura un período mínimo de traballo de seis meses e actívase un mecanismo para garantir unha tempo mínimo de actividade continuada de 15 días.

Entre outras melloras, redúcese a xornada máxima anual en 12 horas, quedando fixada nas 1740 no ano 2029; e clarifícase a aplicación e as medidas de compensación relativas ao plus de toxicidade, perigosidade e penosidade, cunha nova redacción.

Convocados tres días máis de folga no comercio de alimentación da Coruña

O persoal do comercio de alimentación da provincia da Coruña continuará na loita por un convenio digno e xa ten convocadas tres novas xornadas de folga para os días 24, 25 e 26 de xullo ante a negativa da patronal (encabezada por Gadis e Froiz) a negociar ningunha das xustas demandas sociais.

Estas folgas sumaranse ás cinco xornadas previas nas que o conxunto das traballadoras e traballadores demostrou a súa firme disposición a pelexar por unha mellora das condicións laborais e salariais “que se correspondan cos beneficios que producimos”. A CIG-Servizos advirte

que o sector non consentirá que as empresas utilicen os salarios para competir entre elas, nin cesará na súa loita até lograr un convenio digno, malia as ameazas e as manobras de esquirolaxe das compañías.

Parálise da actividade

Os días de folga deixaron a inusual imaxe de tendas pechadas, ou con persoal a mínimos e seccións sen atender, e dos almacéns loxísticos sen actividade. Unha estampa que se estendeu por toda a provincia: dende as tres cidades até localidades como Ribeira, Carballo ou Cee.

O amplo respaldo ás folgas e ás multitudinarias mobilizacións evidencian o malestar existente no sector polo bloqueo no que Gadis e Froiz manteñen a negociación colectiva, pois apenas se moveron da súa proposta inicial a pesar do esforzo da representación social “que si fixo rebaixas substanciais na súa plataforma co obxectivo de facilitar un acordo de convenio”.

Por iso, de non producírense cambios significativos na negociación, o sector volverá á folga consciente de que só a través da loita acadará un convenio digno.

A CIG reclama que se avalíe o cumprimento efectivo da Carta Social Europea no Estado español

A CIG presentou as súas observacións ao informe elaborado polo Goberno español sobre a aplicación da Carta Social Europea, no que solicita do Comité Europeo de Dereitos Sociais que valore o cumprimento das obrigas asumidas polo Estado a partir da situación real que viven as persoas traballadoras e non unicamente pola existencia de leis, plans ou campañas institucionais.

O exercicio práctico dos dereitos laborais no Estado español segue limitado por factores estruturais: subcontratación, precariedade, baixa densidade sindical en determinados sectores, feble aplicación da normativa nas pequenas empresas, segregación de xénero, traballo en plataformas, exceso de tempo de traballo, insuficiente control dos riscos psicosociais e un modelo institucional de diálogo social que non reflicte adecuadamente o pluralismo, especialmente en nacións como Galiza.

A CIG advirte de que persisten importantes déficits na aplicación práctica da CSE, especialmente en ámbitos como a prevención de riscos laborais, a xornada e o tempo de traballo, a igualdade retributiva, a liberdade sindical, a negociación colectiva ou o exercicio do dereito de folga.

Por iso, a central considera que o informe do Goberno ofrece unha descrición ampla do marco normativo vixente, pero non acredita que os dereitos laborais e sociais recoñecidos na Carta Social Europea se estean garantindo de maneira efectiva nos centros de traballo

Nas súas observacións, a CIG apunta á concentración excesiva de horas, á inexistencia unha regra legal xeral para a gardas e dispoñibilidade inactiva, ás elevadas cifras de sinistralidade laboral, ás debilidades na

prevención dos riscos no traballo doméstico, así como ás dificultades de aplicación das normas nas plataformas dixitais.

Exemplo disto último é o caso de Glovo, que seguiu mantendo durante anos un modelo de traballo autónomo, polo que cómpre abordar, entre

outras cuestións, se as sancións son suficientemente disuasorias ou se as persoas traballadoras son regularizadas efectivamente.

A CIG incide tamén na persistencia da fenda salarial malia terse reducido, non só pola desigualdade salarial polo mesmo traballo, senón tamén pola infravaloración dos traballos feminizados e chama a

atención, entre outras cuestións, sobre as debilidades da negociación colectiva

O sindicato reclama que a avaliación do Comité teña en conta a situación das persoas traballadoras máis vulnerábeis e a realidade de sectores especialmente afectados pola precariedade, a subcontratación, a temporalidade e a fragmentación produtiva.

No ámbito dos dereitos colectivos, a CIG denuncia que o actual modelo de diálogo social tripartito non garan-

te un verdadeiro pluralismo sindical e reclama que o Comité inste o Goberno español a explicar como asegura a participación efectiva dos sindicatos máis representativos de ámbito nacional, como a CIG en Galiza, nas decisións que afectan ás condicións laborais.

Reclamación polo SMI

Doutra banda, hai que lembrar que está pendente de resolución por parte do Comité Europeo de Dereitos Sociais a reclamación colectiva presentada pola CIG contra o Estado español polo reiterado incumprimento da Carta Social Europea, no relativo á contía do Salario Mínimo Interprofesional.

A CSE establece que o SMI debe estar cando menos no 60% do salario medio para poder garantir unha vida digna, pero decreto tras decreto, o Goberno español fixa unha contía inferior. Cumprir con esta recomendación elevaría o importe do SMI para este ano 2026 até os 1.374,74€ ao mes -ou 19.246,80€ brutos anuais-, polo que esta foi a proposta que a CIG trasladou ao Ministerio de Traballo no trámite de consultas que está obrigado a realizar.

Porén, un ano máis, o Ministerio ignorou as consideracións da CIG, vulnerando ademais o seu dereito de participación institucional ao non permitírselle participar desta negociación.

O sindicato demanda que a avaliación do Comité teña en conta a situación das persoas traballadoras máis vulnerábeis.